

SLÁVNOSŤ BOHORODIČKY PANNY MÁRIE C

Na začiatku nového roka si pri stretnutiach s najbližšími želáme do nasledujúceho roka všetko dobré, zdravie, Božie požehnanie, šťastie a všeličo iné.

Dnes na Nový rok nám svätá Cirkev stavia pred náš duchovný zrak Pannu Máriu ako Bohorodičku.

Ako vznikol tento jej titul? V roku 313 dal cisár Konštantín Veľký Milánskym ediktom kresťanom vyznávať v Rímskej ríši slobodne svoju vieru. Pre predtým tristoročné prenasledovanie si kresťania nemohli slobodne filozoficko - teologicky rozvíjať Ježišovo učenie. Takto sa otvorila cesta pre mnohých učených pápežov, biskupov a teológov, aby svojimi literárnymi dielami, tiež aj kázňami šírili pravosť učenia podľa evanjelia. Spomeniem napr. aspoň sv. Augustína, sv. Ambróza a mnoho iných tak v západnej latinskej ako aj východnej byzantskej Cirkvi. Lenže v tejto snahe sa rodili aj nesprávne pohľady na jednotlivé články viery (bludy), ktoré hlásali často aj vysoko postavení biskupi a teológovia. Toto prispelo k tomu, že sa množili akoby rôzne cirkvi, ktoré vyvolávali nepokoje medzi bludármi a pravovernými učencami. Takým bol aj v prvej polovici 5. storočia carihradský arcibiskup Nestórius, ktorý bol vynikajúcim kazateľom. Vo svojich kázňach dokazoval, že Panne Márii ako Matke Ježišovej nepatrí titul Bohorodička, lebo ona porodila Ježiša len ako človeka a nie aj v ľudskom tele Syna Božieho. Tvrdenie, že v Ježišovi ako človekovi nebol Boh: „*pri narodení zavinutý v plienkach a pribitý na kríži,*“ to vraj vyhlasoval: „*ako pohanskú bájku.*“ Samozrejme, že to v Carihrade a v okolí vyvolalo veľké pobúrenie, a to tak medzi klérom ako aj medzi veriacim ľudom. Nato cisár Teodóziu II. zvolal roku 431 do Efezu koncil, kde bol pozvaný aj Nestórius, ale na pojednávanie o titule Bohorodičky sa nedostavil. Konciloví otcovia Nestóriove kázne pomenovali ako „*bezbožné kázne,*“ nazvali ho: „*novým Judášom,*“ vyobcovali ho z Cirkvi a zosadili z postu carihradského arcibiskupa. Nakoniec bol poslaný do vyhnanstva do Egypta, kde vraj zomrel nezmierený s Cirkvou. (Špirko, *Cirkevné dejiny I.*)

Efezský koncil pod vedením sv. Cyrila, alexandrijského patriarchu, túto Nestóriovu bludnú náuku odsúdil a zdôraznil, že Kristova osoba je jedna a nemožno v nej oddeľovať božstvo od človečenstva. Z toho dôvodu plným právom môžeme Kristovu Matku nazývať Bohorodičkou. Keď koncil vyhlásil túto dogmu, tak veriaci s veľkým nadšením usporiadali na počesť Spasiteľovej Matky slávnostný sprievod. Odvtedy sa v Cirkvi až dodnes modlíme najstaršiu a pre každého z nás veľmi známu mariánsku modlitbu: „*Pod tvoju ochranu sa utiekame svätá Božie Rodička.*“ I napriek dávnej úcte Panny Márie ako Bohorodičky sa do liturgie ako sviatok tohto tajomstva dostal zásluhou pápeža Pia XI. až v roku 1931 na 1500-sté výročie vyhlásenia dogmy z efezského koncilu. Táto dogma je záväzná pre každého katolíka.

V rámci poslednej liturgickej obnovy, po Druhom vatikánskom koncile, sviatok Bohorodičky dostáva významnejšie miesto a slávnostnejší charakter. V prvý deň občianskeho roku sa osobitným prejavom úcty ku Kristovej Matke dôstojne zakončuje oktáva Ježišovho narodenia. Okrem toho si na začiatku občianskeho roku v Máriinom božskom materstve pripomíname počiatok našej spásy a osobitnú výsadu, ktorá je východiskom ostatných jej výsad (*Bližki Bohu i ľuďom I.*)

A teraz sa vráťme k dnešnému evanjeliu a všimnime si vetu: „*A Mária všetky tieto udalosti chránila hlboko vo svojom srdci a premýšľala o nich.*“ Podobnú vetu uvádza evanjelista Lukáš aj v udalosti, keď dvanásťročného Ježiša našli rodičia po troch dňoch v chráme. To aj nás zaväzuje k tomu, aby sme počuté evanjelium v kostole nepúšťali jedným uchom dnu a druhým von, ale aby sme ho prijímali obidvomi ušami a podľa toho sa aj snažili žiť. Tiež si všimnime aj druhé povzbudenie, lebo nový rok bude pre každého z nás veľmi bohatý na rôzne udalosti v našom osobnom živote, v živote našich

blízkych, v našej spoločnosti aj v celej Cirkvi. Nie všetky udalosti naplnia naše srdcia radostnými udalosťami, ale nám môžu spôsobiť aj bolesti a žiaľ. Aj tie musíme prijať a ako Panna Mária, premýšľať o nich. Uvažovať, čo nám chce aj bolesťami Boh povedať. Či nás náhodou nepripravuje na nejakú zmenu v našom živote. Či nám aj prostredníctvom utrpenia nechce ponúknuť novú kvalitu života.

Nech je nám v každej našej životnej situácii mocným príkladom Panna Mária, ktorá vo všetkom plnila vôľu Božiu, či prežívala vo svojom živote radosti, ale nadovšetko, keď stála pod krížom svojho Syna.

Všetkým vám na príhovor Bohorodičky Panny Márie prajem a vyprosujem do nastávajúceho roka nadovšetko Božie požehnanie, zdravie, šťastie a pevnú vieru a istotu, že nás Boh v rozličných životných situáciách nikdy neopustí.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.